

РЕШЕНИЕ

№ 320

гр. София, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 13.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **11372** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. А. А., непридружен непълнолетен, ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на И., действащ лично и със съгласието на адв. В. Л., назначен за представител по чл.25 от ЗУБ, с решение № 3535 от 15.12.2022г. на председателя на НБПП, с адрес [населено място], [улица] и със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. В, ап.27 срещу решение № 15959 от 27.10.2023г. на председателя на ДАБ –МС, в частта, с която е отказано предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя.

Според жалбоподателя обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като е необосновано и противоречи на материалния закон. Решението е издадено при неизяснена фактическа обстановка. Необосновано административният орган сочи, че Турция е „трета сигурна държава“ и са налице кумулативните предпоставки на §1, т.9 от ДР на ЗУБ. Твърди се, че по отношение на Турция не са налице предпоставките по чл.38, параграф 1 от Директива 2013/32/ЕС, развити са подробни съображения в жалбата.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият редовно и своевременно призован се явява лично, моли съда да му даде статут, защото иска да отиде в Германия, където има роднини и иска да остане при тях. Оспорването се поддържа от назначения му от съда процесуален представител адв. В. Л., който не

претендира разноски.

Ответникът, председателят на ДАБ, чрез представител по пълномощие юрк. А. Г., в писмени бележки отрича основателността на жалбата. Не претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение

Софийска градска прокуратура ,редовно уведомена, не заявява становище по жалбата. Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено следното от фактическа страна:

С молба, рег. № РД 09-4577 от 02.12.2022 г. на отдел РПЦ-С., жалбоподателя А. /собствено име / А. /фамилно име/, А./ бащино име/,непридружен малолетен/към датата на регистрацията/,по смисъла на §1,т.4 от ДР на ЗУБ, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на И. е поискал предоставяне на международна закрила. Личните данни на кандидата, първоначално, при подаване на молбата са установени въз основа на декларация по чл.30,ал.1,т.3 от ЗУБ ,като в хода на административното производство същият е представил копия от национална лична карта и задграничен паспорт,издадени от И..

На същата дата, 02.12.2022г., е съставен регистрационен лист с приложение . А. А. А.,е получил копие от Указания, рег. № 13767 /02.12.2022 г. относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включващи пояснения относно производството по предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за предоставяне на международна закрила, относно връчване на решенията. Видно от удостоверителното изявление на жалбоподателя, обективизирано на стр. 5 от указанията, същите са били преведени на разбираем за чужденеца език и последният е получил копие от тях. В административното производство чужденецът е представляван от адвокат В. Й. Л., определен за негов представител от Председателя на националното бюро за правна помощ на осн. чл. 25,ал.1 от ЗПП,с решение № 3535 ат 15.12.2022г.

Видно от отразените в формуляр за бърза оценка на най-добрия интерес на детето, данни, с рег. № 13767, се установява, че в деня на регистрацията на малолетния чужденец - 02.12.2022г.от Л.Х. – социален работник по управление на случаи в РПЦ С., в присъствието на преводач отдна кюрдски език, е проведено събеседване с непридружения непълнолетен жалбоподател за установяване на потребностите му и защита на най - добрия му интерес.

С писмо, рег. № М-1893/26.01.2023г. съгласно чл.41, ал.1, т.1 ЗДАНС е уведомена ДАБ-МС, че ДАНС не възразява на лицето, регистрирано в РПЦ С. към ДАБ - МС като А. А. А., [дата на раждане] в С. да се предостави закрила в Република България, ако отговаря на условията по ЗУБ.

На основание чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето, с писмо № 13767/13.12.2022г. е уведомена Дирекция „Социално подпомагане“-К. село за подадената молба за международна закрила от непридружения малолетен чужденец. Със заповед № ЗД/Д-С-КС-063/21.02.2023г. на директора на ДСП“К. село „, е определена В. Б. ,на длъжност социален работник в Отдел закрила на детето при ДСП „К. село“, С.-град да присъства на изслушването на непридружения непълнолетен чужденец А. А. А. по време на административното производство за предоставяне на международна закрила.

С писмо, изх. № СЛ/Д-С-КС-/1525-001/23.02.2021г. ДСП „К. село„е предоставила информация ДАБ МС по отношение на непридружения непълнолетен чужденец А. А. А., в която се сочи, че основните права на детето не са нарушени и към момента не съществуват преки и непосредствени рискове за физическото, психическото, нравственото, интелектуалното и социално развитие на детето. А. желае да получи закрила в България и след това да се събере със семейството си. Изготвен е план за действие и малолетния непридружен чужденец ще се наблюдава до навършване на пълнолетие;относно процедурата предоставяне или отказ от статут,компетентен орган е ДАБ.

С жалбоподателя в хода на административното производство са проведени две интервюта,в присъствието на назначения му представител по чл.25 ЗУБ, преводач от/на кюрдски език и социален работник В.Б..

А. А. А., в проведеното му интервю на 23.02.2023г. разказал, че е роден в А., И. и е гражданин на И., майка му е туркиня, а баща му кюрд. Заявил,че първоначално при регистрацията излъгал, че е роден в С., така го подучили да каже и защото знаел че иракчаните ги депортират, а на сирийците дават закрила.Майка му живеела в Турция ,в [населено място], баща му в –И.,родителите му били разведени. Имал сестра- А. на 16 години и брат М. на 17години, които живеели заедно с майка му в И..Той до 12годишната си възраст живял в И. [населено място] с баща си и майка си брата и сестрата му ,след това се преместили с майката, брата и сестра му в И.;завършил 4-ти клас в И. в [населено място], а в Турция не бил посещавал училище, защото майка му наела частен учител за да учи езика в къщи;заявил, че през месец юли 2021г.след раздялата на родителите му, майката и трите деца напуснали И. легално ,с печат на паспорта, заминали за Турция, след което всеки месец ходили до граничния пункт да си подновяват туристическата виза, живеели в [населено място], майка му работела ,не знаел какво точно, живеели под наем,брат му и сестра му също работели.Брат му решил да тръгне към България,но майка му не се съгласила, решила да изпрати него, защото бил по- малък и по -лесно щели да му дадат статут, майка му платила на трафикант ,който обаче им взел парите и избягал, друг човек ,му помогнал без пари да дойде в България защото бил приятел на баща му;заявил, че целта му е да се събере със семейството си по най -бързия начин ; на 16.11.2022г. ,в България го задържала полицията ,бил в един хотел; искал да отиде до Германия. Разказал, че след развода на родителите му ,братята на майка му искали да я омъжат повторно ,но тя отказала ,вуйчо му ги заплашил че ще ги убие ,защото избрали да останат при майка им,заявил че никой не е оказал насилие върху него или от неговото семейство ,не били задържани в И.,нямали проблеми с официалните власти в И..

На второто интервю, на 23.03.2023г. разказал, че родителите му се развели между 2021г. и 2022г. майка му живеела в Турция, а баща му в И., миналата година майка му се опитала да влезе в България от Турция, но я върнали в Турция; роднините на майка му не били в Турция, а в Германия, родителите на майка му били починали ,не ги познавал,от 2022г. не поддържал контакт с баща си, уточнил, че всъщност човека, който го прекарал през границата с България без пари, бил познат на майка му, а не на баща му , тримата му вуйчовци живеели в И. ,село К., всъщност не знаел дали след развода майка му е отказала на вуйчовците му в И. да се омъжи повторно.,не знаел какво искат от майка му вуйчовците.

В хода на настоящото съдебно производство съдът уведоми за датата и часа на откритото съдебно заседание Дирекция „Социално подпомагане” К. село ”,в

качеството му на орган по чл.15,ал.6 ЗЗДт.,със задължение за насроченото съдебно заседание да изрази становище, а при невъзможност –да представи доклад на основание чл.21,т.15 от ЗЗДт. По делото, на 08.12.2023г. от директора на ДСП“К. село“ е представен социален доклад, изх. № ПР/Д-С-КС/733-001 от 07.12.2023г., от който се установява, че основните грижи за непридружения непълнолетен жалбоподател се полагат от служители от РПЦ-С.,кв. О. К.,където детето е настанено , няма данни за здравословни проблеми,майка на детето е в Турция а бащата в И.,детето е спокойно и в стабилно емоционално състояние, докато детето пребивава в РПЦ-О. купел не съществуват преки и непосредствени рискове за физическото, психическото,нравственото,интелектуалното и социалното развитие на детето.

Явилият се в о.с.з. на 13.12.2023 г. социален работник В. Б. изразява становище по жалбата по реда на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето и заявява, че поддържа социалния доклад предоставен в хода на административното производство пред ДАБ-МС,и смята че в интерес на детето е да остане в страната.

С Решение № 15959 от 27.10.2023г. председателя на ДАБ –МС на Държавна агенция за бежанците е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на А. А. А., като е приел, че изложените в молбата мотиви не са правно значими за търсената защита, а се касае за причини от икономически характер. Спрямо него майка му брат му и сестра му не е било осъществено преследване от държава, партии или организации и недържавни субекти нито в страната му на произход И., нито пък в страната, в която е легално е живял – Турция. От бежанската история става ясно, че конкретни действия на преследване срещу иракския гражданин не са осъществени.

Административният орган е разгледал и преценил всички относими факти, свързани с личното положение на чужденеца както в държавата му по произход – И., така и в държавата, в която е пребивавал и в която се намират понастоящем майка му ,брат му и сестра му ,с които той е живял след развода на родителите си – Турция, като се е позовал на информацията от приложената справка за актуално положение в И. ,вх. № ЦУ-1413/19.09.2023г. на дирекция „Международна дейност .Приел е, че случая става дума за лице, което не търси международна закрила, а по-добър живот. Не са налични, според решението и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1 и 2 от ЗУБ, тъй като той не е напуснал нито страната си по произход И., нито страната, в която пребивават майка му, сестрата и брат му – Турция поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, тежки посегателства по смисъла на чл.9, ал.1, т.1 от ЗУБ, не са осъществени и тежки заплахи срещу живота или личността му като цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на международен или вътрешен въоръжен конфликт по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.Прието е, че няма никакви основателни причини да се счита, че чужденецът няма да бъде допуснат отново на територията на Турция и че няма да бъде защитен от властите. Ако майка му, която заедно с децата си от м .юли 2021г. легално пребивава в Турция би могла да обоснове бежанска история може да поиска закрила там, тъй като по време на интервюто той е заявил, че върху него майка му ,брат му и сестра му не е било оказано насилие и не са получавали заплахи, никой не го е принуждавал да напуска Турция, семейството му е останало необезпокоявано да живее там. Преценен е и най-добрият интерес на детето като е прието, че непълнолетният кандидат за международна закрила следва да бъде върнат на територията на Турция“трета сигурна страна“,при семейството му, където ще бъде запазена семейната среда и детето ще може да поддържа взаимоотношения с роднините си Административният орган се е позовал

на ВКБООН, според който европейското законодателство в областта на убежището и миграцията е ясно видимо в турското законодателство, благодарение на проведената реформа. Турция прилага режим на временна закрила, който предоставя на бенефициентите право на легален престой в срок до една година, както и известно ниво на достъп до права и услуги. Въз основа на това, органът е заключил, че предпоставките, посочени в Допълнителните разпоредби на ЗУБ за приемане на една страна като „трета сигурна държава“ кумулативно са налице и непълнолетния гражданин на И. може да се установи на територията на Турция, където да поиска и да получи закрила. Приел е и че по отношение на чужденеца не са налице предпоставките на чл. 8, ал. 9 ЗУБ и чл. 9, ал. 6 ЗУБ., както че посочените от него лични мотиви за желанието му да живее в България, не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл.9,ал.8 от ЗУБ.

В съдебното заседание е приета актуална справка за Република И. от 19.09.2023г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, съставена съгласно Методологията на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището за изготвянето на информация за страните на произход на база внимателно подбрани, публично достъпни външни източници, посочени в края на документа.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в срока по чл. 84,ал.3 ЗУБ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е постановен от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл.48, ал.1,т.1 от ЗУБ – председателя на Държавната агенция за бежанците. Издаден е в установената от закона писмена форма. Административният акт отговаря на общите изисквания за форма и съдържание по чл. 59 от АПК. Не се констатира при постановяване на обжалваното решение да е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което да доведе до отмяна на административния акт.

Производството е протекло при стриктно спазване на процедурите, регламентирани в закона и приложимата европейска директива – проведени са две лични интервюта с молителя – непридружен непълнолетен, в присъствието на служебно назначен адвокат на основание чл. 25, ал. 2 ЗПП вр. с чл. 23, ал. 2 вр. с чл. 25, ал. 1 и ал. 3, т. 2 и т. 3 ЗУБ, социален работник и преводач от/на кюрдски език. По време на интервютата на чужденеца е предоставена възможност да изложи съображенията си относно неговата молба за предоставяне на международна закрила.В решението се сочат както фактически, така и правни основания за издаването му. Административният орган излага подробни съображения относно приетото от него, че на жалбоподателя не следва да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут, като задълбочено е обсъдена обстановката в страната на произход – И., както и в Турция, където е живял със семейството си преди да дойде в България.. Обективизираните в решението фактически съображения имат подробна мотивировка, ясни са, кореспондират на приложените правни норми и дават възможност на жалбоподателя да разбере какви са

мотивите, възприети от административния орган, за да постанови решението, с което му се отказва предоставяне на исканата международна закрила. Административният орган е изследвал в мотивите си и данните, изложени в интервютата, като е посочил, че не са изложени факти и обстоятелства, релевантни към молбата за международна закрила, които да бъдат обсъждани. Няма нарушение на правилото на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, частен случай на правилото на чл. 35 от АПК. Видно от данните по преписката, както и от съдържанието на процесното решение, не се установява органът да пропуска да изследва твърдян факт от бежанската история, свързан с личното положение на молителя. Напротив, обследвани са всички заявени от търсещия закрила факти от личната му бежанска история, същите подробно са анализирани, като въз основа на тях ответникът възприема, че те не установяват наличие на предприето по отношение на жалбоподателя преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ в страната по произход или в Турция, където е живял последно със семейството си. В този смисъл административният орган е изпълнил задължението си при произнасяне по молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут да извърши всестранна и задълбочена преценка на всички относими факти, декларации или документи, свързани с личното положение на чужденеца с държавата по произход И. и третата държава - Турция, поради което съдът приема, че няма допуснато съществено процесуално нарушение.

Извършена от председателя на ДАБ-МС е и дължимата преценка за „най добрия интерес „ на жалбоподателя А. А. А., непридружен непълнолетен. Съдът изцяло споделя извода на административния орган, че висшият интерес на детето е да живее в семейна среда, заедно с майка си, сестра си и брат си в Турция, държавата, в която необезпокоявано пребивава семейството му след доброволното и легално им напускане през месец юли 2021г. на държавата по произход И. .

Съдът намира така постановеното решение в обжалваната му част за съответно на материалния закон.

Причините, които българският законодател установява като обосноваващи предоставянето на хуманитарен статут, се сочат чл. 9 от ЗУБ. Според чл.9, ал.1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.Посочените по време на проведените от ДАБ интервюта причини за нежелание за връщане в страната на произход – И., настоящият състав намира, че не са от кръга на обстоятелствата по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ, поради което не са налице обстоятелства, които да предполагат необходимост от закрила. Кандидатът не е преследван поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Спрямо него и майка му, брат му и сестра му не е упражнявано физическо насилие и не е бил обект на репресии. В бежанската история на чужденеца, не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в чл. 8 от ЗУБ понятие "основателно опасение от преследване", нито се твърди, че спрямо непълнолетния А. А. А. и членовете на неговото семейство е било осъществено преследване от държава, партии или организации и недържавни субекти нито в страната му на произход - И.,

нито в страната, където легално пребивава заедно със семейството си от месец юли 2021г. – Турция, град И..

Мотивът, който кандидатът за закрила изтъква за напускането на И. , е от семеен характер- заедно с майка си, брат си и сестра си легално са заминали за Турция след развода с баща му, който е останал да живее в И.. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че е напуснал страната си на произход и страната, в която живеят понастоящем майка му сестра му и брат му - Турция поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл.9, ал.1, т.1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл.9, ал.1, т.2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание молителят не е направил. Не се установяват и обстоятелствата по т.3 на чл.9, ал.1 ЗУБ - тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Наличието на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт е формулирано като тежко посегателство и условие за предоставяне на субсидиарна закрила и в член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година, относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Съгласно Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело С-465/07, член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, във връзка с член 2, буква "д" от същата Директива, трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Правилно е прието в оспореното решение, че изводите от анализа на информацията в справките за И. не кореспондират със заявените от молителя причини за напускане на страната му по произход, но конкретната му бежанска история налага да се разгледа случаят и в светлината на чл.75, ал.2 от ЗУБ: „При произнасяне по молбата за международна закрила се преценяват всички относими факти, декларации или документи, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с възможността да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство би могъл да придобие, включително и дали молителят е упражнявал дейности, чиято единствена цел е да получи международна закрила“. Освен, че е живял на територията на Република Турция, безспорно се установи по делото, че майката ,сестрата и брат му са все още

там в [населено място],където живеят и работят, а той е влязъл нелегално в РБългария и е подал молба за закрила като непридружен непълнолетен, едва след като е бил заловен от българските власти в [населено място].

Съдът,предвид изложеното, споделя изводите на административния орган, че спрямо жалбоподателя Турция е страна, която отговаря на легалната дефиниция на §1, т.9 от ДР на ЗУБ. "Трета сигурна държава" е държава, различна от държавата по произход, в която чужденецът, подал молба за международна закрила, е пребивавал и няма основания да се опасява за живота или свободата си поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение; е защитен от връщане до територията на държава, в която съществуват условия за преследване и застрашаване на правата му; не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; съществува възможност да поиска статут на бежанец и при предоставянето му да се ползва от международна закрила като бежанец; са налице достатъчно основания да се смята, че ще бъде допуснат до територията на тази държава. На съда е служебно известно, че през месец април 2013 г. Турция приема всеобхватен, насърчен от ЕС "Закон за чужденците и международната закрила" (1. РІР), който установява специална правна рамка за убежището в Турция и потвърждава задълженията на Турция към всички лица, нуждаещи се от международна закрила, независимо от страната им на произход. Според ВКБООН, европейското законодателство в областта на убежището и миграцията е ясно видимо в турското законодателство в областта на убежището благодарение на тази реформа.Турският Закон за чужденците и международната закрила предоставя три вида статут на международна закрила в съответствие с политиката на Турция за „географски ограничения“ на Конвенцията за бежанците от 1951г. Преди да премине нелегално границата на Република България, непълнолетния А. А. А. е пребивавал легално в Турция - държава, различна от държавата му по произход, заедно със своето семейство и тъй като е непълнолетен е нормално да се завърне при семейството си и там да получи защита. Доводът, че държавата Турция не представлява "трета сигурна държава" по смисъла на ЗУБ, при събраните доказателства не се споделя от настоящия състав.

Въз основа на анализа на данните по делото съдът по фактите приема, че оспорваният не отговаря на условията за субсидиарна международна закрила по чл. 9, т. 1, 2 и 3 ЗУБ, поради което отказът по чл. 72, ал. 1, т. 4 ЗУБ да му се признае хуманитарен статут е законосъобразен. Не са налице предпоставките за такъв статут и по чл. 9, ал. 6 и ал. 8 ЗУБ, доколкото жалбоподателят не декларира членове на семейството му да имат предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут, нито обоснова молбата си към властите на Република България с каквито и да е причини от хуманитарно естество. Без действителна нужда от субсидиарна закрила на което и да е от основанията за прилагане на този допълнителен режим на международна закрила, непредоставянето ѝ на този кандидат не противоречи на материалноправните разпоредби, които я регламентират. С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от нормата на

чл. 81 ГПК във вр. с чл. 144 АПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. А., непридружен непълнолетен, ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] ,гражданин на И., действащ лично и със съгласието на адв. В. Л., назначен за представител по чл.25 от ЗУБ, с решение № 3535 от 15.12.2022г. на председателя на НБПП,с адрес [населено място] [улица] и със съдебен адрес [населено място], [улица],вх. В,ап.27 срещу решение № 15959 от 27.10.2023г. на председателя на ДАБ –МС, в обжалваната част, с която му е отказано предоставяне на хуманитарен статут. Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

Съдия: